

عنوان مقاله:

تحلیل صنعت گردشگری و نقش آن در توسعه پایدار روستایی

محل انتشار:

سومین کنفرانس علمی پژوهشی افق های نوین در علوم جغرافیا و برنامه ریزی معماری و شهرسازی ایران (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

علی دشتی شفیع - دکترای معماری و فوق تخصص شهرسازی از دانشگاه معماری و شهرسازی ونیز آیتالیا 1355

رقیه فتحی - دانشجوی دکترای جغرافیا و برنامه ریزی شهری پژوهشگاه مهندسی بحران های طبیعی (شاخص پژوه اصفهان)، مربی معماری و شهرسازی دانشگاه شمال

علیرضا امیری - دانشجوی کارشناسی مهندسی شهرسازی، دانشگاه شمال آمل

خلاصه مقاله:

لغت گردشگری معادل کلمه لاتین توریسم است که برگرفته از لغت Tour فرانسوی است به معنای چرخش، طی کردن و سیر کردن که در متون فارس معادل های گوناگونی برای واژه توریسم آمده است مانند گردشگری، جهانگردی، سیاحت، تفریح و حتی ایرانگردی (حیدری، 1387:76) تعریف سازمان جهانی گردشگری، از گردشگری به این صورت می باشد که گردشگری عبارت است از فعالیت های افرادی که برای استراحت، کار و دلایل دیگر به خارج از محیط سکونت معمول خویش سفر کرده و حداکثر برای یک گردشگری نیازمند دو نوع برنامه ریزی است، یکی سال متوالی در آن جا اقامت کنند (brofeid، 86:2002). برنامه ریزی فیزیکی که شامل ابعاد اقتصادی و زیست محیطی و برنامه ریزی است و دوم برنامه ریزی غیر فیزیکی که شامل ابعاد اجتماعی و فرهنگی می باشد. این دونوع برنامه ریزی باید به صورت توأمان و به بنابر نظر یک ولی، طبیعت گردشگری هر جامعه ای موازات هم باشند (halloran and stynes، 2002:1). متأثر از عوامل پیچیده و درهم یافته سیاسی و اقتصادی و همچنین ویژگی های جغرافیایی است که دیگران را مجذوب خود می کند (هال و جان ام، 145:1384)، ادوارد اینسکپ سرمایه گذاری در صنعت گردشگری را هماره پویا و پایدار می داند و نقش حکومت ها را در جهت شناسایی آثار و آینده گردشگری اساسی می بیند (inkeep، 50:1991). گردشگری می تواند منبع درآمد خوبی برای روستاها باشد. و همچنین روستاها می توانند با کمک گردشگر سطح فرهنگ خود را بالا برده و توسعه پایدار داشته باشند.

کلمات کلیدی:

گردشگری، سرمایه گذاری، ویژگی های جغرافیایی، توسعه پایدار، سطح فرهنگی روستاها

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/505273>

